

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת כי תבוא תשפ"ב | גליון תתקט"ז (שנה י"ט)

מי שהקדיש ביכורים בזמן הזה האם חל הביכורים?

יש לחקור מי שראה בזמננו תאנה שביכרה או אחד מפירות שבעת המינים ואמר עליהם שזה ביכורים האם חל על זה ביכורים.

איתא במשנה שקלים פ"ח מ"ח המקדיש שקלים וביכורים, הרי זה קדש, רבי שמעון אומר האומר בכורים קדש אינו קודש.

וביאר הרבינו עובדיה שם פירוש המשנה: המקדיש שקלים וביכורים, דאין נוהגים אלא בפני הבית, אם הפרישן שלא בפני הבית קדשו, רבי שמעון אומר אינו קדושין כיון דבהדיא כתיב ביה שמות כ"ג תביא בית ה' אלקיך אפילו הפרישן בדיעבד לא קדשי, ואין שם בכורים חל עליהן שלא בפני הבית, לפי פירושו חזינן דיש מחלוקת תנאים אם הקדיש ביכורים בזמן הזה, אם הקדושה חלה או לא.

ובתוס' מכות י"ט ע"א ד"ה מה כתבו דהא דאיתא התם ביכורים יוכיחו שנוהגים שלא בפני הבית, היינו כשהופרשו בזמן הבית ואח"כ נחרב הבית, דאם הופרשו אחר חורבן הבית אינם קדושין כלל וחולין הן כדתנן ביכורים פ"ב מ"ג דביכורים אינו אלא בפני הבית.

ותמה בערוך לנר: דהרי במתניתין נחלקו בזה ת"ק ור"ש, ות"ק סבירא ליה דמקדש ביכורים בזמן הזה ה"ז קודש, וא"כ אף דאיפסיק להלכתא בגמ' כר"ש, נימא דברייתא דהתם דאמר ביכורים יוכיחו שנוהג אף בזמננו איתא כת"ק, וכתב דמוכח דתוס' פירשו כאן כהרמב"ם בפירוש המשניות דאירי במקדיש ביכורים לבדק הבית, אבל המקדיש ביכורים בזה"ל לכו"ע אינו קדוש.

ובמנחת חינוך סוף מצוה צ"א כתב הרמב"ם לא גילה דעתו, היאך הדין במקדיש ביכורים בזמן הזה, אם חל עליהם שם ביכורים, ובסוף שקלים הוא פלוגתא לפי פירוש הרבינו עובדיה ופסק דלא קדשי, והרמב"ם יש לו פירוש אחר, אבל בדין זה לא גילה דעתו כלל, וצ"ע, עכ"ל.

ולענין הלכה: כתב בדרך אמונה פ"ב מביכורים ס"ד וביצין ההלכה שם שהכרעת הפוסקים כשיטת רבי שמעון שהמקדיש ביכורים בזמן הזה הפרשה לא חלה.

כשכמה פירות שבעת המינים ביכרו ביחד

האם יש חיוב להביא ביכורים מכל אחד או די מאחד?

בפרשתן כ"ו ב' ולקחת מראשית כל פרי אדמה.

איתא במשנה ביכורים פרק ג' משנה א' כיצד מפרישין הבכורים יורד אדם בתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה, אשכול שביכר, רמון שביכר, קושרו בגמי ואומר הרי אלו בכורים.

יש לחקור אם ראה כמה פירות של שבעת המינים שביכרו בפעם אחת האם יש חיוב להביא מכל מין או דילמא די להביא ממין אחד והאם יש דיני קדימה מאיזה פרי להביא ראשון.

הנה באור החיים הקדוש בפרשתן על הפסוק ולקחת מראשית פרי האדמה, כתב וז"ל שאם בכרו הרבה כאחת אינו חייב להביא כל ראשית אלא אשר יחפוץ מהם.

הנה בספר חקרי הלכות חלק ב' סימן ס"ג שוימער ביאר את כוונת האור החיים הקדוש, שאם ביכרו כמה מינים משבעת המינים, אינו חייב להביא כל המינים, אלא די שביא מין אחד מהם.

ומסיק: דלכאורה יש להביא ממה שמוקדם בפסוק כמו לענין ברכה שמברך על המוקדם בפסוק כמבואר בש"ע אור"ח סימן ר"א שכל מוקדם בפסוק ארץ חטה ושעורה גפן תאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש, יש להקדימה לברך עליה ברכת הנהנין.

וכן כתב בחתם סופר יומא ע"ח ע"מ ב' דיש סדר לחשיבות הפירות של שבעת המינים לכל מצות מעשיות כגון אם יש לפניו להפריש ביכורים או תרומות ומעשרות או לאכול סעודת מצוה צריך להקדימם לפי הסדר בפסוק כמו שחז"ל קבעו לברך עליהן בסדר הזה.

ובתפארת ישראל ביכורים פרק ג' משנה א' הקשה דמדוע המשנה לא נקט הסדר דרך חשיבותן כמו שנזכרים בפסוק ארץ וגו' גפן תאנה ורימון.

ומתיר: משום דהמשנה רצתה לכתוב דרך בכירותם, דתאנה ממחרת להתבשל מוקדם וכדכתיב התאנה חנטה פגיה, ואחר כך הגפן, והרימון בסוף, מדקליפתו קשה מתבשל באיחור זמן מאד.

גליון זה נודב ע"י ידידינו

שלוחא דרבנן

הרב חיים מילר שליט"א ירושלים

לעילוי נשמת בתו

ה' רחל בת אסתר ע"ה

נפטרה כ"ב אלול ת.נ.צ.ב.ה.

בקשה נרגשת לקראת יום הדין הקרב ובא

לך קורא נכבד מכל רחבי תבל

שמעתנא על הגליון מידי שבוע בשבוע וגורם לך ושמחת בכל הטוב - אין טוב אלא תורה לפיכך משה מזהיר לישראל עשר שביל שתתעשר בשבוע הבא א"ה אנו נכנסים לשנת העשרים

"של קיומו של ממלכת התורה מעדני אשר"

מידי שנה בשנה - מידי חודש בחודש - מידי שבוע בשבוע ההוצאות של הדפסת והפצת הגליון מסתכמים במאות אלפי שקלים בשנה ואין לנו את הכוח להמשיך עקב ההוצאות המרובות אנא קנה לך פרקליט ליום הדין

תוקעים שופר בראש השנה בבנימה שקוראים בספר תורה כתב במשנה ברורה דבכוחו של תורה יעלה זכרוננו לרצון לכן קנה לך כוח של זיכוי הרבים ברחבי תבל שיעלה זכרונך לטובה אין תחילת דינו של אדם אלא על דברי תורה

אם אתה רוצה שהתפילות זכרנו לחיים וכתבנו לחיים יתקבלו תעשה ביטוח חיים כי הם חיינו ואורך ימינו

ידידכם הנצטט מנאכט פדחיסות
אשר פיעק ארז

האם אדם שגר בארץ ישראל יש לו יותר שמחה מאדם שגר בחוץ לארץ?

בפרשתן כ"ז א' והיה כי תבא אל הארץ.

הנה באור החיים הקדוש בפרשתן כתב אמר והיה לשון שמחה, להעיר שאין לשמוח אלא בישיבת הארץ על דרך אומרו תהלים קכ"ו אז ימלא שחוק פינו וגו'

ויסוד זה כבר מבואר בזוהר הקדוש פרשת במדבר דף ק"ח שהקשה סתירת הפסוקים בתהלים פרק ב' כתוב "עבדו את ד' ביראה" ובפרק ק' כתוב "עבדו את ד' בשמחה" ומתוך בזמנא דבני ישראל בגלותא ביני עממיא נאמר עבדו את ד' ביראה, ועבדו את ד' בשמחה בזמנא דישראל שראן בארעא קדישא.

ובשו"ת יד אפרים סימן י"ז ס"ק י"א תירץ בזה: הא דאיתא ברמ"א סימן קכ"ח סעיף מ"ד והמברך יש לו להיות בשמחה וכו', נהגו בכל מדינות אלו, שאין נושאים כפים אלא ביום טוב, משום שאז שרונים בשמחת יום טוב, אבל בשאר ימים טרודים במחיתם וכו'". ובדרכי משה "באלו ארצות הכהנים והעם טרודין במחיתם בגלותן ואין להם לפרנס בני ביתם וכו' ויש להקשות למה בארץ ישראל נושאים כפים בכל יום, הלא ידוע, שבמשך כל התקופות, מצב הפרנסה של בני א"י לא היה יותר טוב ממצב אחיהם בחו"ל, לפי הנ"ל אתי שפיר כיון שעצם הישיבה בארץ ישראל הוא בשמחה, יש לקיים נשיאת כפיים בכל יום, אבל בישיבת חוץ לארץ אין שמחה, אלא ביום טוב, שמוכרחים להיות בשמחה מחמת מצות התורה, ע"כ אפשר לקיים נשיאת כפיים רק ביום טוב.

ובספר אמרי מנחם אלכסנדר בפרשתן הסביר בטעם הדבר: כי מאחר שבארץ ישראל משיג הכנעה וזוכה להדבק בהש"ת שזה הוא השלימות, הנה ממילא יכול להגיע אל השמחה, כדאיתא במהר"ל ז"ל נתיב השלום פ"א א' על הכתוב משלי י"ב כ' וליועצי שלום שמחה, שלום הוא השלימות, כי בלי שלום לא היתה מציאות העולם קיימת, כי הנמצאים יש בהם הפכים ואם לא היה הש"ת עושה שלום בין ההפכים לא היה העולם מתקיים, וזה עצמו מה שנקרא שלום שהוא מלשון שלימות, כי הוא משלים המציאות עד שנמצא הדבר בשלימות בלי חסרון, ומפני כך ראוי אל רודפי השלום השמחה, כי השמחה היא על השלימות כמו שהאבל על הפסד וחסרון.

המתפרנס מחוץ לארץ האם אינו מקיים מצות ישוב ארץ ישראל?

בפרשתן כ"ז א' והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה וירשתה וישבתה בה.

הנה באור החיים הקדוש כתב דמכאן ילפינן דיש מצוה של ישוב ארץ ישראל.

הנה בשו"ת אבני נזר יור"ד סימן תנ"ד וכן בסימן תנ"ה כתב עיקר מצות ישוב ארץ ישראל בהיות לו פרנסה מרויח א"י, אבל אם נשלח לו מעות מחו"ל לענ"ד אין זה עיקר מצות ישוב אר"י בשלימות, ומ"מ מקיים מצות ישוב אר"י.

וכן בגליוני הש"ס כתובות ק"י ע"ב כתב שמעתי בשם גדול אחד דמי שאינו מתפרנס מאר"י אין זה עיקר מצות ישוב אר"י, ומסתמא כונתו לאבני נזר.

אבל בשו"ת מנחת אלעזר ח"ה סימן י"ב ד"ה ומ"ש כתב וז"ל ונבהלתי משתומם וישתומם כל עובר מי לא ידע מהגזירות שעשו רבותנו הקדושים המה הראשונים כמלאכים הב"י והב"ח שכל מה שמנדבים בחו"ל ילך הכל לאר"י כדי שיתחזקו עניי הכוללים היושבים על התורה ועבודה באר"י, וא"כ איך נוכל להאמין שיצאו ח"ו דברים זרים כאילו נגדם מפיו או קנה קולמסו של הגה"ק האבני נזר, ובודאי לא יצא דבר זה מפיו או מקולמסו של האבני נזר.

מדוע תפילין שבראש כתבה התורה את החיוב שלהם בלשונות העמים?

בפרשתן כ"ח י' וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

ובגמ' ברכות ו' ע"א אמרינן אלו תפילין שבראש.

בגמ' מנחות ל"ד עמוד ב' דריש רבי עקיבא שבתפילין של ראש צריך ארבע בתים כיון דכתוב בתורה והיו לטטופות בין עיניך, "טט" בכתפי שתיים, "פת" באפריקי שתיים.

יש להקשות: אמאי בתפילין של ראש דברה התורה בלשון העמים, כך מקשה בדברי דוד לטורי זהב פרשת ואתחנן, וכן בשל"ה הקדוש כללי התלמוד י"ד כלל פה קדוש, וכן במסכת פסחים דרשה לשבת הגדול דרוש ג' שחל בשבת פרשת מצורע, וכן בספר הדרש והעיון בפרשתן מאמר קע"ט.

וכן במאור ושמש פרשת ואתחנן הקשה ראוי לשום לב להתבונן, מה זאת שמצות תפילין שהוא חמורה כל כך שהוא יסוד של כל דת יהודית לא נאמרה מנין פרשיותיהם בתורה אלא ברמז על שם המקומות הללו, שבכתפי קורין לטט שתיים, ובאפריקי קורין לפת שתיים, הרי ארבעה, ע"ש מה שתירץ בדרך חסידות.

איכא כמה תרוצים:

א. אין הפשט שהתורה תדבר בלשון כתפי ובלשון אפריקי ח"ו לומר כן, אלא טט הוא לשון הקודש אלא שאין אנו יודעים פירושו ואמרינן כיון שמצינו בלשון כתפי ואפריקא שטט הוא שתיים ופת הוא שתיים אמרינן דגם בלשון הקודש הוא כן, וכן מצינו בהרבה מקומות שיש בלשון הקודש ובלשון לעז פירוש אחד, כך תירץ בדברי דוד לטורי זהב פרשת ואתחנן.

ב. אל יעלה בדעתך שהתורה כתבה אלו הלשונות שאינם לשון קודש, אלא הכי פירושו, כשברא הקדוש ברוך הוא עולמו לא היה רק לשון הקודש, כמו שכתב רש"י ז"ל בכמה דוכתי, וכשבבל הקדוש ברוך הוא הלשונות בדור הפלגה, בא לשון הקודש גם כן בשאר הלשונות, והתיבות הנזכרות לעיל הם לשון קודש, ונכללו בלשון יוני או בכתפי או באפריקי, כך תירץ בשל"ה הקדוש כללי התלמוד י"ד כלל פה קדוש.

וכן כתב במקום אחר: כי כל שבעים לשונות אין לך שום לשון שאין מעורב בו איזה תיבות מלשון הקודש, כמו 'טט' בכתפי שתיים 'פת' באפריקי שתיים וכן יש הרבה. וכי סלקא דעתך שיהיה מעורב בתורתנו הקדושה מלשונות הגוים, אלא אלו התיבות הם לשון הקודש ונתערבו בין הנ"ל, ואין לך כל אומה מע' אומות שלא נתערב בלשונם איזה תיבות מלשון קודש, אמנם ישראל זכו ללשון קודש כולו, זהו שאומרים ורוממנו מכל לשון, והענין כי האומות אף שהם מסטרא דמסאבא מכל מקום יש להם בשרשם איזה אחיזה למעלה בקדושה כנודע, אמנם ישראל הם בפנימיות, וישראל כולם קדושים על כן להם לשון קודש כולו, כך כתב בשל"ה.

ג. משום דתפילין של ראש המה לאות כנגד העמים, ולכן כדי לרמז זאת קראה התפילין של ראש בלשונות העמים, כך תירץ בספר הדרש והעיון בפרשתן.

ספרים נפתחים

בשורה משמחת לרבבות הלומדים
בשבועות הקרובים יכנס לדפוס
ספר החמשה עשר במספר
"ספר מעדני אשר חג החנוכה"
מאות חקירות הלכתיות בחג החנוכה
וכן מאות חקירות בהגדה בנס חג החנוכה
מתוך מה שנדונו בגליון במשך תשעה עשר שנים
ומתוך מאות שיעורים שנאמרו ברחבי תבל
מהדורת ראב"ן
ידידינו הרב יצחק אציק ראב"ן שליט"א ליקוד
אנא קח לך זכות להאיר את כלל ישראל באור התורה
וקח לך זכות בהוצאת הדפסת הספר
והרגיל בנר הוי"א ליה בנים תלמידי חכמים
ידידכם
Yitzhak Aizik

מחיקת השם?

יש לחקור קיר של בית כנסת שכתוב על הקיר פסוקים או בקשות האם מותר לצבוע את הקיר בצבע שאם יגרדו את זה יהא ניכר הפסוקים או דילמא אסור דכיון שצבעו ואין רואים את זה עכשיו הויא מוחק את השם.

הנה בשו"ת פנים מאירות ח"א סימן מ"ה, מובא בפתחי תשובה יור"ד סימן רע"ו ס"ק ט' נשאל בבית הכנסת שהיה כתוב על הקירות כמה תפילות ובקשות ועכשיו רוצים לצבוע את בית הכנסת האם מותר לצבוע.

ומסיק: דמותר לצבוע את קירות בית הכנסת ולא מקרי מכסה את השם.

ומביא ראייה מהא דכתיב בפרשתן כ"ב' והקמות לך אבנים גדולות ושרת אתם בסיד וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת וגו', ובגמ' סוטה ל"ה ע"ב ת"ר כיצד כתבו ישראל את התורה ר' יהודה אומר על גבי אבנים כתבוהו שנאמר וכתבת על אבנים, ואח"כ סדו אותן בסיד וכו', חזינן מכאן דהמכסה את השם לא מקרי מוחק השם, דהא חזינן שהיה מכסים את התורה בסיד, ואיך היה מותר לעשות כן אלא ש"מ דכיון לא חשיב מוחק, א"כ לפי זה ה"ה יהא מותר לצבוע את קירות בית הכנסת באופן שאפשר לגרדו ולא חשיב מוחק את השם.

אבל נכדו בשו"ת מעיל צדקה סימן כ"ג דחה ראייה זו: דשאני הכא דהתורה היה כתוב בחקיקה, א"כ אפילו כשהיה מכוסה בסיד לא נתבטל האותיות לכן היה מותר לכתוב, א"כ אין ראייה לכל מקום שהכסוי מקלקל את הצבע דמותר לעשות כן, ולכן מסיק לאיסור לצבוע בית הכנסת שכתוב פסוקים על הקיר.

ובשו"ת בית יצחק יור"ד ח"ב סימן ק"ג כתב מטעם אחר לדחות ראייה זו: דשאני הכא דכיון דרבי יהודה ס"ל דהמצוה מפי הקב"ה היה שיכתוב על האבנים ואח"כ לסודן בסיד, הרי כן ציוה הקב"ה, וכמו שציוה למחוק שמו הקדוש בסוטה, כן ציוה לסוד הכתב בסיד, א"כ אין ללמוד למקום אחר.

מעדני אשר יש לדחות ראייה זו בעוד אופן: דבפנים יפות בפרשתן מקשה איך היה מותר למחוק את השמות ולסודם בסיד, אלא ע"כ שהיה כתוב בע' לשון חוץ מלשון הקודש לכך לא היה איסור של מחיקת השם, דאיסור מחיקת השם רק שכתוב בלשון הקודש, א"כ אין ראייה מכאן דמותר לכסות את שם השם עיין בשו"ת דובב משרים ח"א סימן ק"ד שפלפל בדבריו, וכן במנחת פינים יור"ד סימן רע"ו.

וכן מביא בשו"ת רבי עקיבא איגר ח"ב סימן ט"ו בשם ספר לוויית חן בפרשת כי תבא שנסתפק בנטף שעוה על אותיות בספר תורה האם הספר תורה פסול דהאותיות נחשבים כמחיקה, ודן שם דעל כרחק אי אפשר לומר דכסוי חשיב כמחיקה, דאל"כ איך היה מותר לכסות בסיד את התורה הא גורם למחיקה, אלא ע"כ דלא מקרי מחיקה, א"כ ה"נ בספר תורה לא מקרי פסול.

אבל מדחה ראייה זו: ע"פ מה שכתב המהרש"א שם בסוטה שכתבו את התורה על האבנים בע' לשון חוץ מלשון הקודש, א"כ אפשר דליכא איסור מחיקה, א"כ אין ראייה דבכל מקום כיון לא חשיב מחיקה.

ובזה נדחה: מה שתמה בשו"ת גור אריה סימן מ"ט על מה שכתב בשו"ת שבות יעקב ח"ב סימן ד' שנשאל שנמצא בעת קריאת התורה טיפת שעוה על אותיות ואינם נכרים כלל דרך השעוה, וכיון שא"א לגרדו בשבת האם פסולה לקרות באותה שבת דמקרי דהאותיות מחוקים, וכתב דאסור לקרות בזה דכיון דהויא מכוסה הויא כמחוק והספר תורה פסול, חזינן דאע"פ שאפשר להורידו כיון דעכשיו הוא מכוסה מקרי כמחוק, והקשה עליו הנ"ל: מהא דפרשתן דמדחזינן שהיה סדים בסיד את האבנים שהיה התורה כתוב בזה, ש"מ דלכסות את השם, ליכא איסור של מחיקת השם, א"כ ה"ה כשנוטף שעוה על ספר תורה לא ניפסל הספר תורה דלא חשיב כמחוק, אבל לפי מה שכתבנו לעיל איכא ג' דחיות שאין להביא ראייה מכאן שמותר לכסות את שם השם, א"כ לא קשה כלום על השבות יעקב.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון וידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משריע ומשנה ברורה

א] לא אכלתי באוני ממנו. יל"ע אם מי שלא הי' אונן במשך שנים אלו, מתודה ואומר לא אכלתי באני ממנו:?

ב] חידה. היכן בפרשה יש ברכה למי שמגיע לבית המדרש?

ג] חידה. מה המקור שבזמן עשיית מצוה זהו זמן להתפלל ולבקש?

ד] חידה. איזה דברים אפשר לעשות בזמן הזה שאין לנו בית המקדש במקום ביכורים (מה שנתבאר בחו"ל).

ה] (כו ט) ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה. יל"ע אם המטה את משפטם של אחרים אינו עובר בארור זה.

ו] ארור מקלה אביו ואמו. פרש"י מזולז. יל"ע אם זולזו נקרא רק כשעושה נגד דבריהם, או אפי' אם אמרו לו לעשות איזה דבר ואינו עושה, זה נחשב שמזולז בדבריהם:

ז] העברת קדוה, חידוד. בבית משפ' גרין ובבית משפ' באום כנתה הפלטה החשמלית בליל שבת, הרב גרין והרב באום לקחו, כל אחד בביתו, את קדרת הצולנט שעמדה על הפלטה והעבירו אותה לפלטה חשמלית של שכנים. משפ' גרין תוכל לאכול את הצולנט בשבת בצהרים, אך למשפ' באום יהיה אסור לאכול את החמין, מדוע? (איתו הסיר, באותו מצב של ביטול, אותו יחס בין הבשר החי למבושל, לשתי המשפחות יש אוכל בשירי למחרת אם יאסר עליהם הצולנט).

ח] הטהונה, חידוד. ר' שמעון ור' ראובן לקחו ביום שישי לפני חצות היום, כל אחד בביתו, סיר עם תבשיל של דגים מבושל כל צורכו, ומצטמק ויפה לו, עטפו אותו במגבת מכל צדדיו והניחו אותו על הפלטה של שבת. הדגים מיועדים לאכילה בליל שבת. בהנחה שהטהונה זו מוגדרת כהטהונה בדבר המוסיף הבל האסורה גם בערב שבת, הרי שאם עשו זאת במזיד, לר' שמעון הדגים אסורים באכילה בשבת, אך לר' ראובן הדגים מותרים באכילה. אם עשו זאת בשוגג, ר' שמעון יוכל בדיעבד לאכול את הדגים בשבת, ולר' ראובן אכילת הדגים מותרת לכתחילה. מדוע? (אותה כמות דגים, אותה כמות רוטב)

ט] טבילת כלים בין השמשות, חידוד. הרב ויידר והרב גורן קבלו מהכולל בו הם לומדים סט של צלחות (תוצרת סין) לכבוד החגים. בערב שבת בזמן בין השמשות הגיעו שניהם לטבול את הכלים מתוך כוונה להשתמש בסט החדש לכבוד שבת. לרב ויידר מותר לכתחילה לטבול את הכלים בין השמשות ולרב גורן אסור, מדוע?

י] מעשה שבת של מי שאינו בר דעת. ר' משה, הוא יהודי מבוגר מאד שמחמת הזקנה ומחולתיה, אינו בר דעת ואינו אחראי למעשיו. ר' משה גר אצל חתנו ר' מאיר. בליל שבת לאחר ששעון השבת כבה את האורות בבית ולאחר שכל בני הבית הלכו לישון, קם ר' משה, הרים את המתג של שעון השבת והדליק את האור בביתו, ר' מאיר התעורר משנתו בשלוש לפנות בוקר וראה כי כל האורות בבית דולקים וכיון שקשה היה לו להירדם הוא התלבט האם מותר לו לקום וללמוד באור שהודלק ע"י ר' משה. מה הדין?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לחבריהם ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ה תשפ"ג הבעל"ט

